

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 407 ■ 25 Ocak 2011 ■ Fiyatı: 1 TL

İşsizliğe, yoksulluğa, ırkçılığa ve ayrımcılığa karşı
özgürlükçü anayasa için

sokaktan meclise

Müslümanlar, Kürtler, Aleviler, Kadınlar,
LGBTT bireyler, Gençler, Demokratlar, Sosyalistler

DEMOKRATİK GÜÇBİRLİĞİ

BDP-Has Parti-EDP-DSİP ittifakı tartışmalarını
DSİP Genel Başkanı Doğan Tarkan'a sorduk

Dink ailesi
adalet
istiyor,
AKP'den
tık yok

s.2

CHP:
Ergenekon
sanıkları
meclise
taşınıyor

s.3

İşçiler torba
yasaya karşı
eylemde

s.2

Bilinç
mücadele
içinde
değişir

s.8

İşçiler torba yasaya karşı

DİSK, Torba Yasa'yı protesto etti

DİSK, işçi sınıfına saldırı politikaları ile öğrencilere ve memurlara af gibi top-lumsal taleplere yanıt ve-ren maddelerin aynı torbaya konulmasına karşı İstanbul, Kocaeli ve İzmir'de kitlesel katılımlı basın açıklamaları düzenledi.

Çerkezköy'de işçiler sokağa çıktı

Belediye çalışanları hem örgütlenme özgürlükleri üzerindeki bu baskıları hem de Torba Yasa ile uygulanacak saldırıları protesto etti. Çerkezköy Belediyesi işçilerinin öncülüğünde DİSK Genel-İş Sendikası Trakya Şube Başkanlığı'nın düzenlediği eylem yoğun bir katılımla gerçekleşti.

İşçilerin bir diğer gündemi ise bir süredir Disk Genel-İş Sendikası'nda örgütlü olan Çerkezköy Belediyesi işçilerinin üzerindeki sendika değiştirme baskısıydı. İşçiler, zorla kimlikleri alınarak Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş Sendikası'na üye yapılmaya çalışılıyor.

Çerkezköy hükümet konağı önünden belediye meydanına sloganlarla yürüyen işçiler sık sık "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Torba Yasaya Hayır", "İşçiler birliği Sermayeyi Yenecek" sloganlarını attı.

İzmir'de zincirli protesto

Genel-İş şubeleri birçok ilde eylem yaptı. 20 Ocak günü İzmir'de Genel İş Sendikası üyesi işçiler, torba yasayı, birbirlerine zincire bağlanıp, yolu trafiğe kapatarak protesto etti.

Belediye-İş'ten protestolar

Türk-İş üyesi Belediye-İş Sendikası üyesi işçiler Gaziantep, Iğdır, Adana, Ordu, Balıkesir, Mardin, Diyarbakır, Samsun, Giresun, Kocaeli, Bolu, Kütahya ve Antalya'da yaptıkları eylemlerde torba yasaya hayır dedi.

KESK ve Petrol-İş Ankara'da yürüdü

20 Ocak'ta KESK üyesi kamu çalışanları Kızılay Yüksel Caddesi'nde, Petrol-İş üyesi işçiler ise Mithatpaşa Caddesi'nde toplanarak Sakarya Caddesi'nde yürüdü.

İstanbul'da ortak eylem

26 Ocak'ta İstanbul'da emek ve meslek örgütleri torba yasayı protesto edecek. DİSK İstanbul Merkez Temsilciliği, TÜRK-İŞ İstanbul Şubeler Platformu, İMOK (İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu), TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu, İstanbul Tabip Odası, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Dış Hekimleri Odası, İstanbul Veteriner Hekimler Odası, İstanbul Barosu, İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası ve KESK İstanbul Şubeler Platformu 26 Ocak Çarşamba günü saat 18.30'da Galatasaray-Taksim'e yürüyecek.

KESK Ankara'ya yürüyor

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) torba yasa tasarısına karşı 4 koldan Ankara'ya yürümeyi planlıyor. Yürüyüşlerin sonunda Ankara'da büyük bir miting planlanıyor. Eylemlerin tarihi ise tasarının parlamentoda görüşüleceği tarihe göre belirlenecek. KESK, 25 Ocak'ta tüm illerde basın açıklamaları yapıyor

Türk-İş bütün illerde AKP'ye yürüyor

Türk-İş, 26 Ocak 2010 Çarşamba günü bölge temsilcilerinin bulunduğu iller başta olmak üzere, bütün illerde, AK Parti il başkanlıklarını önünde kitlesel basın açıklamaları yaparak torba yasayı protesto ediyor.

CHP'den Ergenekon'a destek kampanyası

Donanma'da gizli bir bölgede yakalanan Ergenekon arşivi Balyoz Darbe Planı hakkındaki tüm itirazları ve kuşku-ları yerle bir etti. Tam da bu sırada Silivri'ye giden CHP Genel Başkan Yardımcısı Süheyl Batum, Balyoz sanıklarına destek vermek için duruşmaya katıldı. Yanına darbe mitinglerinin örgütçüsü ADD Başkanı Tansel Çölaşan ve hakkında bir Ergenekon davası açılan ÇYDD yöneticilerini alan Batum ve CHP'liler mahkeme önünde bir de basın açıklaması yaptı. Topluluk Batum'a seslendi ve CHP'nin Ergenekon sanıkları Tuncay Özkan ve Mustafa Balbay'ı meclise yollamasını istedi. Batum "mesajınızı alıyorum" dedi. Ertesi gün İzmir'in CHP'li Bayraklı Belediyesi'nin paneline katılan Batum "Biz 50 bin kişiyle Silivri'ye gitseydik 'gelenler açıkta duracaklar, içeri kadar giremeyecekler' diye karar almaya cesaret edemezlerdi. 50 bin kişi, bunu kuracağız şimdi. Biliyorum ki sizler bunu

örgütlersiniz kork-mazsınız da" diyerek, yeniden darbecilerle dayanışma için miting örgütleme çağrısında bulundu.

Askeri vesayetin kuklası merkez sağdan CHP'ye katıldığı gün partiyi yönetmeye başlayan Batum İzmir'de darbecilere destek çağrısı yaparken, CHP Diyarbakır İl binasında basın toplantısı yapan Sezgin Tanrıkulu kayıpların, yargısız infazların, hak ihlallerinin açığa çıkarılması için CHP'nin TBMM çatısı altında Hakikatleri Araştırma Komisyonu kurulmasını istediğini söylüyordu. CHP Genel Başkan Yardımcısı Tanrıkulu, seçim barajının yüzde 7'ye indirilmesini, asimilasyona son verilmesini, korucu-luğun kaldırılmasını istediklerini de ekledi.

Bir genel başkan yardımcılarından biri son otuz yıldır sayısız cinayete imza atmış, 17 bin Kürdü faili meçhulle, Hrant Dink gibi onlarca kişiyi yine failleri hiç yakalanmayan suikastlara kurban edenlere emir veren dar-

beci generallere destek için sokak gösterisi örgüt-lüyor. Diğer genel başkan yardımcısı ise partisinin avukatlığına soyunduğu katillerin işlediği insanlık suçlarının araştırılmasını istiyor ve Kürt sorununu barışçıl çözümünü savunuyor.

Elbette ilki baskın olan politika. Gerek CHP'nin geleneksel yüzde 20'lik tabanını oluşturan tuzu kurular 2007'de Cumhuriyet Mitingleri'ndeki gibi bugün de darbe istiyor. CHP'de Baykal ve Kılıç-daroğlu dönemlerinde hiç değişmeyen politikaların birinci sırasında Ergenekon sanıklarıyla dayanışma ve darbe da-valarını engelleme duruyor. Bugün CHP'yi birlikte yöneten Kılıçdaroğlu ve Baykal hizipleri gibi Önder Savcılar da bu politikada ortaklaşıyor.

Hakikatleri Araştırma Komisyonu mutlaka kurulmalı. Her bir cinayette, her bir faili meçhulde sanık koltuğunda oturanlar CHP'nin serbest bırakılmasını istediği cumta üyeleri ve işbirlikçileri olacak.

Dink ailesi adalet istiyor, hükümetten tık yok

Hrant Dink'in devlet tarafından öldürülmesinin 4. yıldönümünde Dink ailesi ve adalet isteyen binlerce insan AKP'yi uyardı ve AİHM kararlarını uygulanmasını ve cinayette ihmali ya da kastı olan 31 devlet görevlisinin yargılanmasını talep etti.

Binlerce insanın katıldığı gösterilerin üzerinden bir hafta geçmesine rağmen ne hükümetten ne de mahkemelerden ses yok.

Gölcük'teki Donanma Komutanlığı'ndan ele geçirilen yeni belgelerde "darbe karşıtı Ermeni gazeteci" olarak Hrant Dink'in 2003 yılında cuntanın ölüm listesine girdiği görülüyor.

Hrant'ı Ergenekon öldürdü. Diğer Ergenekon davalarından önemli farklılıkları var. Diğerlerinden farklı olarak bu davada Emniyet var. Ortaya çıkan son bilgiler jandarma ve polis cinayeti için el ele çalıştığını gösteriyor. Dönemin İstanbul Valisi Güler de yargılanması beklenen 31 devlet görevlisinden biri.

Vali, polis ve jandarma İşçileri Bakanlığı'na bağlı.

Cinayet günler öncesinden bilinirken, Hrant'ı İşçileri Bakanlığı Hrant'ı öldürden korumamıştı. Adalet Bakanlığı, davanın üç tetikçiyle sınırlı bırakılması karşısında tamamen pasif bir konuma çekilmişti. İşçileri Bakanlığı ise AİHM'e sunduğu raporda öldürülmesinden Hrant Dink'i sorumlu tutmuştu. AKP hükümetinin üç kilit bakanlığının 4 yıldır süren davada oynadığı rol 'öldür' diyenlerin neden yargılamadığını ortaya koyuyor. Hrant Dink bir Ermeni olduğu için öldürülmüştü. Cinayet, yaratılan ırkçı

nefret iklimiyle, devlet yanlılığı ve ırkçılıkla geniş bir ittifakın sistematik bir kampanyasıyla çocuk katillerine ulaşmıştı. 31 devlet görevlisinin yargılanması, Hrant Dink cinayeti davasının Malatya Zirve Yayın-evi katliamı ve Kafes Darbe Planı davası ile birleştirilmesi katilleri ve onları koruyanları köşeye sıkıştırabilir. Bu, cinayetten dört yıl sonra "Hrant Dink için adalet", "Hepimiz Ermeniyiz" diyenlerin yeniden sokağa çıkmasından, hükümet üzerinde basınç oluşturmasından geçiyor.

22.000

aileen bankalarda 100 milyar doların üzerinde serveti var. Ayrıca sadece İş Bankası'nda Özel Bankacılık biriminde 80 binin üzerinde müşterinin 26 milyar dolarlık serveti var.

DSİP bildirgesine tepkiler

Kürtlerin Demokratik Özerkliğine tam destek veren ve Kürt lider Abdullah Öcalan'ın serbest bırakılmasını isteyen tek siyasi parti olan DSİP'in Katkısı Roj TV'nin yaptığı geniş haber-derne tanıttı.

Milliyet gazetesi Katkısı'ya ilişkin haberini "DSİP: Abdullah Öcalan bırakıl-sın" başlığıyla verdi.

Milliyet'in haberini izleyen gün "ilginç" bir yorum Türk Ocakları adlı fa-

şist örgütlenmenin Beykoz Şubesi'nden geldi. Web sitelerinde Katkısı'ya "Evet"çi Komünist DSİP:

"Öcalan özgür bırakılmalı, Kürdistan Özerk Olmalı" başlığıyla duyurarak "Ne yani! Adamlar istikrarlı! Herkes bizim eski(miş) ve bağımsız ülkücüler gibi kıvrırtacak mı? O gün ne için oy verdilerse dün de onun kaçınılmaz sonucunu destekliyorlar! Adamların hiç deşile fikri de bir zikri de; oldukları gibi görünüyorlar" yorumunu yaptılar.

Demokratik Özerkliği destekleyen ve Öcalan'ın özgür bırakılmasını talep eden DSİP, 12 Eylül ana-yasa değişikliği referandumunda Yetmez ama Evet tutumunu savunmuştu. Yetmez ama Evet'in, Hacı-yırcılardan ve Evetçilerden en önemli farkı Kürt sorunu konusunda gösterdiği hassasiyet ve farklılıktı.

Sınıf düşmanımız faşistler DSİP'in tutarlılığı konusunda "haklı." DSİP, dün "Yetmez ama Evet" derken, 'devletin PKK ile masaya oturmasını', 'Kürtlerin özgür olmasını' ve 'Öcalan'ın muhatap alınması' gerektiğini savunuyorduk. DSİP'in referandumdaki oyunu bu tutum belirlemiştir.

150.000

ölü. ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak'ı işgalinden bu yana çatış-malarda ölen sivil sayısı. Sadece 2010'da 3.976 kişi öldü. ABD ve diğer koalisyon güç-leri ise aynı dönemde 4.748 ölü verdi.

Seçimlerde demokratik bir güçbirliği önerilerini DSİP Genel Başkanı Doğan Tarkan'a sorduk

Özgürlükçü bir anayasa ve yeni bir meclis için demokratik güçbirliği

Haziran ayında yapılacak seçimlerde Kürt sorununda barışçı, demokratik bir çözümden yana olanları, Alevileri, kadınları, LGBTT bireyleri, sosyal demokratları, sosyalistleri, gençleri ve emekçileri, işçileri ve yoksulları birleştirecek bir demokratik güçbirliği son derece önemlidir.

Bugün bu hedef etrafında birleşebilecek güçler vardır. Kürt hareketinin örgütü BDP ve anayasa için yapılan halk oylamasında "Yetmez ama Evet" oyu veren kitle ve bu kampanyayı sürdüren siyasal güçler bu yeteneğe sahiptir.

Kürdistan'da boykot, batıda ise "Yetmez ama Evet" tutumuyla, boykot tutumunu alan bazı kurumlar yeni bir özgürlükçü anayasa istediler. Bu güçler Kürt sorununda demokratik ve barışçı bir çözüm istiyorlar ve Kürt kimliğinin anayasada tanınmasını talep ediyorlar.

Bu güçlerin oluşturduğu 'Özgürlük İstiyoruz' kampanyası şimdiden mücadeleye başladı. Bu mücadeleyi çok daha yaygın bir biçimde örgütlemeliyiz.

Kemalizmin, darbecilerin atacak hiçbir barutu kalmadı diye düşünmek yanlış olur. Balyoz darbe planıyla ilgili yeni belgeler bunu gösteriyor.

Öte yandan AKP her geçen gün demokrasi ve özgürlük taleplerine daha fazla öfkeleniyor. BDP'li tutukullarla ilgili açıklamaları daha da şahin bir politika izleyeceklerinin işaretini veriyor.

CHP ise bambaşka bir alem. Ergenekon sanıklarına, darbeseverlere selam yolluyor, işverenleri partinin önde gelen yetkilileri haline getiriyor.

Bu yüzden, bugünden ortaya serilecek özgürlükçü bir anayasa yönünde güçlü bir basınç oluşturmak çok önemli. Değiştirilemez maddeleri olmayan, Kürt halkının ulusal varlığının tanındığını göreceği bir anayasa. Tüm ezilenlerin çıkarlarının güvence altına alınacağı bir anayasa tartışması ve kampanyası ve bu taleplerin gelecek meclise yansıtılması çok önemli.

Bu anayasayı seçim sonrasında bile ertelenmeden şimdi gündeme gelmesi için mücadele edilebilir. Bugünlerde bir grup aydının açtığı tartışması olan BDP-DSİP-HasParti-EDP ve solun özgürlükçü kesimlerini kapsayacak 'güç birliği' düşüncesi bana da uygun geliyor.

DSİP bu tartışmayı yetkili organlarında ele alacak ve tartışacaktır.

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

★ sosyalist işçi

Savaşta ısrar etmeyin

KCK duruşması 28 Ocak'ta yeniden başlıyor. Mahkeme hala Kürteç'i tanımlayamıyor. Hala BDP'li tutukulların anadillerinde savunma yapmalarına izin vermediler. Hala tutukullar tahliye edilmedi.

Özgürlük İstiyoruz İnişiyatifi, uzun bir süredir "Kürtler Kürteç konuşur" diyerek kampanya yapıyor. 12 Ocak'ta dava ikinci kez başlamadan önce bir çok şehirde eylemler örgütledi. Şimdi, yeniden eylem zamanı.

Kürt halkı yalnız değil! Şimdi Kürt halkının yalnız olmadığını göstermenin zamanı.

Özgürlük istiyoruz İnişiyatifi, Şubat ayının başında, Kürteç'i tanınamakta ısrar eden mahkeme heyetini, Kürteç dil kursuna çağırarak. Kısa süreli bir kursla, bu heyet, tutukulların "Kürteç "Ben buradayım" dediklerini nasıl anlıyorsa, "özgürlük", "insanlık onuru", "direniş", "barış", "halkların kardeşliği" gibi sözcüklerin de ne anlama geldiğini öğrenebilir.

Mart ayının sonunda Üniversitelerde Özgürlük İstiyoruz İnişiyatifi'nden öğrenciler, "Polis dışarı, anadil, başörtüsü okula!" sloganıyla bir miting düzenlenecek.

Bu eylemler, batı illerinden barışın sesinin yükselmesi için çok önemli. Bu eylemlere omuz vermeliyiz.

Toplu mezarlar:

Burası Balkanlar değil Kürdistan

Toplu mezar demek katliam demektir. Katil ve katliamcı bir devletin toplu infazlarını, işlediği insanlık suçlarını gömmesi demektir. Bitlis'in Mutki ilçesinde bulunan toplu mezarlar, Kürdistan'da 1990'larda devletin işlediği savaş suçlarını gösteriyor.

Mutki çöplüğünde iki noktada yapılan kazılarda 18 insanın kemiklerine ulaşıldı. İHD Bitlis temsilcisine göre il sınırları içerisinde 300'e yakın böyle toplu mezar var.

Kürt köylülerinin tanıklıkları ve ifadelerine rağmen, birçok mezarın yeri bilinmesine rağmen devlet, hükümetler ve yargı toplu mezarları hep görmezlikten geldi.

İlk toplu mezar 2003 yılında Diyarbakır'ın Kulp ilçesinde açığa çıkarıldı, içinde 11 köylünün kemikleri vardı. Diyarbakır'da üç toplu mezar daha bulundu. Eski JİTEM üyesi ve itirafçı Abdülkadir Aygan'ın tarif ettiği toplu mezarlar ise kirli

savaş gerçeğinin ortaya çıkmasını sağladı. Diyarbakır, Mardin, Silopi, Bingöl, Derim'de de toplu mezarlar kazıldı, içlerinden onlarca insana ait kemikler çıktı. Emekli Oramiral Atilla Kıyat, 1990'larda devletin askerlere infaz emri verdiğiğini açıkladı ve Diyarba-

kir'da devam eden faili meçhuller davasına bu yönde ifade verdi.

Ergenekon'un Kürdistan'daki adı olan JİTEM'e henüz dokunulmadı. 17 bin faili meçhul cinayet aydınlatılmadı. Hükümet, yüzlerce toplu mezarı açmak, insanların nasıl ve

kimler tarafından öldürüldüğünü araştırmak konusunda isteksiz. Mutki'deki kazılar Jandarma tarafından engellenmek isteniyor.

Kürt sorununun barışçıl çözümü, 30 yıldır işlenen insanlık suçlarının açığa çıkarılmasından geçiyor. Demokrasi ve özgürlük, toplu mezarlar yaratan, katliamcı devlet politikalarının mahkum edilmesinden, devlet adına cinayet işleyenlerin yargılanıp cezalandırılmasından geçiyor.

Toplu mezarlara gömülenlerin aileleri, arkadaşları, yoldaşları ise ölüleri için bir mezar ve adalet istiyor.

Devrimci sosyalistler, savaş karşıtları, özgürlük isteyen herkes Mutki'deki toplu mezarlara karşı ses çıkarmalı. Faili meçhul cinayetlerin aydınlatılması bugün geniş kesimlerde desteklenen toplumsal bir taleptir. Bu talebi sokakta yükseltelim.

Failer bulunsun, hesap sorulsun!

AKP'nin 2023 hedefi: 3 tane Çernobil yaratmak

Başbakan, AKP'nin 2023 hedeflerini açıkladı. Bu hedeflerin çoğu belirsiz ve popülistçe ileri sürülmüş. Ancak içlerinden bir tanesi var ki bu korkunç.

Başbakan, milli geliri arttıracağını, işsizliği azaltacağını, daha fazla karayolu ve demiryolu yapacaklarını ileri sürüyor. AKP'nin 12 yıl sonrasına dair ekonomik hedefleri tamamen popülizm.

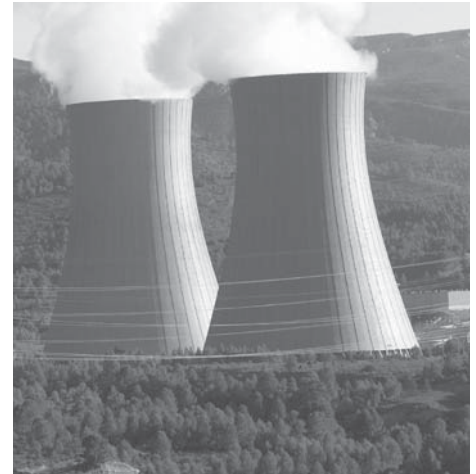
Türkiye ekonomisi dünya ekonomisinin bir parçası. Dünya ekonomisi ise borç kriziyle boğuşuyor. Burjuva ekonomistler, IMF ve Dünya Bankası krizin nasıl son bulacağına dair büyük bir belirsizlik olduğunu söylüyor. 12 yıl küresel kapitalizm için çok uzun bir dönem ve kimsenin yoksulluktan kurtulmak, insanca yaşamak için bekleyecek zamanı yok.

AKP'nin 2023 yılı hedeflerinden biri var ki diğer-

lerinden çok daha somut. Başbakan, 2023'e kadar üç nükleer santral yapacaklarını gururla söylüyor.

Nükleer santrallerin inşaat sürecini başlatmak, AKP'nin halka karşı işlediği suçların başında geliyor. Mersin Akkuyu, Sinop ve üçüncü bir yerde bir santral daha. Karadeniz'de yaşanan Çernobil felaketinin bedelini kanserle ödeyen bir topluma yeni felaketler, üstelik pahalı ve verimsiz bir enerji seçeneği olan nükleer bir hayat dayatılıyor.

Üç nükleer santral hedefi sadece santral kazası tehlikesini taşıyor. Nükleer santral demek nükleer silah demektir. 2023'e kadar 3 nükleer santral kurma hedefi, Türkiye'nin bir böl-gesel güç olarak Ortado-ğu'daki tüm baskıcı rejimler gibi nükleer silah çığlığına kapıldığını gösteriyor.

AKP'nin nükleer santral dayatmasını engellemek zorundayız. Bu sorun sadece Akkuyuluların, Sinopluların sorunu değil, Türkiye'de ve komşu ülkel-

erde yaşayan herkesin yaşamını tehdit altına alacak bir gelişme. Çernobil'i unutma, Nagazaki ve Hiroşima'yı unutma, nükleer santrallerle hayır de!

sosyalist işçi'ye abone olun

marksist.org
devrimci, antikapitalist internet portalı

- Darbelere, ergenekon çetesine karşıysan,
- Kürt sorununda demokratik bir çözüm istiyorsan,
- Küresel krize karşı mücadele etmek istiyorsan,
- Küresel ısınmaya, nükleer santrallara karşıysan,

DSİP'e katılın, sosyalizme güç verin

• devrimci sosyalizme güç ver

• başka bir dünya mümkün

dsip.org.tr

Balyoz çoktan inmeye başlamış

Balyoz Darbe Planı'nın açığa çıkartılmasının üzerinden bir yıl geçmeden, generaller **Ergenekon Davası** kapsamında yargılanmaya devam ederken bazı şüpheçiler darbe planının düzmece olduğunu kanıtlamak için yoğun bir çabaya girdiler.

Utanamızlar

Bu çaba içinde en başta **Doğan Medya Grubu**'ndan, **Hürriyet** gazetesi **Genel Yayın Müdürü Sedat Ergin** ve **Radikal** gazetesinde bazı muhabirlerin yer alması şartırcı değil. Darbe planlarının en önemli ismi olan **Çetin Doğan**'ın kızı ve damadının da aynı aklama çabasında olması normal.

Konuşmalarında Silivri'deki **Ergenekon** sanıklarına selam yollamayı ihmal etmeyen Kılıçdaroğlu'nun CHP'si de, sosyalist geçinen bazı ulusalcılar da darbeye karşı eylem yapanları karalamak için fırsat kolluyor durumdaydılar.

Onlara göre bu sahte bir darbe planıydı. AKP'nin psikolojik hareketinin bir parçasıydı.

Yakalanan cd'ler sahteydi. Konuşma kayıtlarının darbe girişimiyle bir ilgisi yoktu, rutin bir askeri seminerdi. Bir seminerden bir darbe planı üretmek ancak "cemaatin" işi olabilirdi.

Harekete geçmişler

Şüpheçiler en ağır tokadı **Gölcük Donanma Komutanlığı**'ndan elde edilen yeni belgelerin açığa çıkmasıyla yediler. Gerçi hiçbir tokat bu şüpheçilerin şüpheğini gideremiyordu. Bir darbe olana kadar darbe olma ihtimaline karşı çıkacak, Ergenekon cinayetlerine yeniden başlayana kadar **Ergenekon**'un varlığını reddedecekler.

Donanma Komutanlığı'ndan çıkan belgelere göre, **Balyoz Darbe Planı** sadece planlanmakla kalmamış. Plan hayata geçirilmeye başlanmış.

Camiler izlemeye alınmış

Planda camilerin en kalabalık zamanda bombalanması ve büyük bir kargaşa çıkartılması yer alıyordu. Gölcük'te askeri komutanlıkta ortaya çıkan belgeler,

12 Eylül gibi olsun!

Tümgeneral Metin Yavuz Yalçın, Balyoz Darbe seminerinde geleneğinin darbeci geçmişini hatırlayarak şunları söylüyor: "...12 Eylül öncesinde ülke yangın yerine dönmüştü. Her gün 50 tane insan ölüyor-du. Sağ sol birbirine girmişti. Ama bir 12

Eylül darbesi bütün bunların hepsini ortadan kaldırdı. O ülke süt liman haline geldi...bir 12 Eylül gibi hareketin baştan itibaren organize edilmek suretiyle... 12 Eylül darbesiyle ilgili yazılarında 11 Eylül günü yaşanan kargaşayı hatırlatan **Ertuğrul Özkök**'ün tezlerinin aynısı. Kim kime tez kiralyor acaba, darbeci mi "gazeteciye", Özkök mi darbeciye?

"**Sakal**" ve **Çarşaf** planlarında **Eyüp** ve **İsmailağa** camilerinde eylem yapmaya yönelik olarak detaylı keşif ve gözlem çalışmaları yapıldığını kanıtıyor. Belgelere göre gözlem ve keşif için 15 kişiden oluşan dört ekip kurulmuş. Belgelerde, **Eyüp Camii** "gözlem mahalli dar ve aşırı kalabalık, hedef içerisinde hareket serbestliğini kısıtlar" şeklinde değerlendirilirken, **İsmailağa Camii** de "Bölgenin çok dar ve küçük olması nedeniyle emniyet birimlerinin süratle bölgeye müdahale imkanına sahip olması nedeniyle bölgenin faaliyeti için uygun olmadığı belirtilmiştir" biçiminde ele anılıyor.

Yunanistan'la gerginlik

Yeni belgelerden önemli bir gerginlik noktası ise Ege'de Türk hava kuvvetlerinin Yunanistan uçaklarını taciz

etmesindeki artışın nedenlerini açığa çıkartıyor. Belgede, "Ege uçuşlarının sayısının artırılmasına yönelik olarak Komutan üzerinde baskı oluşturulacak, gerekirse sert önlemlerin alınması gerektiği her fırsatta ve her kademedeki Komutana söylenecektir." deniyor.

Askerler planladıklarını hayata geçirmişler! 16 Mayıs 2003 tarihinde **Hürriyet** gazetesinde çıkan bir haber, "Artan iddiaların nedeniyle Yunanistan'ın Türkiye'yi AB'ye şikayet ettiğini" gösteriyor.

Yunan Savunma Bakanı 2000 yılında 440, 2001'de 950, 2002 yılında ise 3200 kez hava sahalarını ihlal ettiğini açıkladı.

Azınlık ve sol düşmanları, asparagas haberciler

Darbeciler, Patrik'in

demokratik imkanları kullanarak Ruhban okulunu patrikhane kontrolünde açılması için attığı adımları önemli bir tehdit olarak görüyor. Sadece Patrik değil, Aleviler, sosyalistler, İslami cemaatler de darbeciler tarafından mercek altına alınmış. Bazı belgelerde bu grupları etkilemek için sızacak ajanları görevlendirme yazıları yer alıyor.

İslamcı grupların Cuma namazlarından sonra sloganlı yürüyüşlere yönlendirilmesi, Kürt illerinde yeni eylemlerin provalarının yapılması, **Abdullah Öcalan**'ın doğum gününde ve 1 Mayıs'ta provokatif eylemler planlanması da yeni belgelerde yer alıyor.

Sedat Ergin hala gazeteci mi?

Balyoz Darbe Planı ile ilgili belgelerin sahtekarlığını araştıran **Hürriyet** gazetesi **Genel Yayın**

İki yüz bin tutuklu

Balyozcular, darbeye karşı direniş olacağını ve çok

yangın bir göz altı dalgasının başlatılması gerektiğini düşünüyorlardı. Burhan Felek Spor Salonu ve Fenerbahçe Stadi gibi stadyumlarda iki yüz bin kişi gözaltına alınacaktı.

"İstanbul'a çökerim"

Planın tüm kapsamıyla ele alındığı seminerde bazı askerlerin konuşmaları tüyler ürpertici. Tümgeneral **Metin Yavuz Yalçın**, yaptığı konuşmada şunları söylüyor: "Ortada son derece önemli bir tehdit var buradaki başarı

sadece İstanbul'la sınırlı kalmayacak bunu gözleyenler bekleyenler var... Onun için buradaki hareketin süratle bastırılması birinci prensiptir. Onun için de 2. ve 5. Kolordu Komutanlığı'ndan yeterli emniyet tedbirleri alabilecek bütün birlikleri görevlendiririm. Onun dışındaki birlikleri buraya getirir İstanbul'un üzerine çökerim."

Balyoz davası:

Aralık 2002 ile Mart 2003 tarihleri arasında 1. Ordu Komutanlığı kapsamında düzenlenen seminerde Balyoz Darbe Planı ele alındı. Darbe planının

açığa çıkartılmasından sonra aralarında eski kuvvet komutanları **İbrahim Fırtına**, **Özden Örnek** ve eski 1. Ordu Komutanı **Çetin Doğan**'ın da bulunduğu 196 muvazaf ve emekli asker 10. Ağır Ceza Mahkemesi'nde darbe planıyla ilgili yargılanıyor.

Öldürülecek gazeteciler!

Balyoz darbe planı bazı gazetecileri ölüm listesine almıştı. 36 gazeteci tutuklanacaklar listesindeydi, 137 gazeteci ise faydalanılacak gazeteciler arasındaydı. **Hrant Dink** tutuklanacak gazeteciler arasındaydı ama başka bir mekanizma, ırkçı milliyetçi bir yapı

Hrant Dink'i katletti. Özdemir İnce ve **Oktaay Ekşi** ise faydalanılacak gazeteciler arasında. **Oktaay Ekşi** CHP'ye geçti. Daha garibi darbecilerin darbe sonrasında kurula-cak Balyoz Hükümeti'nin görevlendirmesinde yaşanıyor. Darbe hükümetinin Devlet Bakanlarından birisi olarak **planda Süheyl Batum'un adı geçiyor!** Batum şimdi **CHP Genel Sekreteri** oldu.

Müdürü Sedat Ergin, Gölcük'te çıkan belgelerden sonra, hala bu darbe girişiminin sahtekarlık olduğunu düşünüyor mu? **Sedat Ergin** hala gazeteciliğe devam ediyor mu?

Ergenekon şüpheçileri, sadece hazırlanmayan, pratiğe geçirilmeye de başlanan bir darbe planı hakkında hala şüpheçiliğe devam edecek mi? Ergenekon şüphelileri

garip bir grup, garip bir koalisyon! Askerleri çok seven darbecilerine göğüs geren insanlar.

Darbelerle karşı çıkan gerçek sosyalistlerle ilgili asparagas haber yapmaktan imtina etmeyecek insanlar! Daha önce hiçbir darbenin olmadığı (!) Türkiye'de bu ilk darbe eylem planı karşısında bazı insanların şüphelenmelerini ise olağan karşılamamız gerekiyor.

Tankların üzerine çıkacağız!

Geçtiğimiz yıl bugünlerde **Darbelerle Karşı 70 Milyon Adım Koalisyonu**, "darbelere karşı sivil direniş" eylemlerini başlatmış ve ilk eylemini de 23 Ocak günü olarak belirlemiştir. 23 Ocak'tan önce, *Taraf* gazetesi, ordunun yeni bir darbe planladığını açığa çıkarttı.

Bu, 2002 yılından beri açığa çıkartılan darbe planları arasında en vahim, en vahşi olanıydı.

Darbe semineri

Balyoz Darbe Planı iki bölüme ayrılmıştı. Önce darbenin planlanması, koşullarının hazırlanması, ikincisi de darbe gerçekleştirildiğinde alınacak önlemler. Bu iki bölümün nasıl ele alınacağını tartışmak için, **Birinci Ordu Plan Seminerleri** için gizlenen bir seminer vardı ki, cunta meraklılarının ne kadar pervasız olduğunu kanıtlamak için başka hiçbir "İpucu"na gerek yok.

Seminerde darbeci 1. Ordu komutanı **Çetin Doğan** bir konuşma yapmış ve "...ikinci plana ittiğimiz aslında günümüzdeki gelişmeleri dikkate aldığımız zaman birinci öncelikli ele almamız gereken iç tehdit bu seminerde öne alıyoruz" demiş.

Bu seminere göre iç tehdit askerler tarafından sıralanırken **EMASYA Protokolü** adı verilen 28 Şubat darbesinin ürünü olan protokolle darbeye yasal çerçeveye kazandırılmaya çalışılıyordu.

EMASYA Protokolü

İçişleri Bakanlığı ile **Genelkurmay Başkanlığı** arasında 7 Temmuz 1997'de 28 Şubat darbesiyle birlikte imzalanan **EMASYA Protokolü**'yle askerî birliklere, valilik talep etmede de, kendisi gerekli gördüğü durumlarda toplumsal olaylara el koyma yetkisi verilmişti. İşte **Çetin Doğan** bu protokolü **Balyoz Darbe Planı** için önemli görüyordu.

EMASYA'nın önemli bir ayağı da takip ve işleme için gerekli zemini yarat-

Bir portre: Çetin Doğan,

Balyoz Darbe Planı'nı hazırlayan Çetin Doğan, aynı zamanda EMASYA Protokolü ilk hazırladığında Genelkurmay Harekat Dairesi Başkanı olarak protokolü imzalayan subaydı.

masıydı.

Kanlı plan

Balyoz Darbe Planı önce Türk Yunan deniz sınırında gerginlik çıkartmayı hedefliyordu. İslami grupları öncelikli tehdit olarak sıralayan darbeciler, darbe için gerekli olan sıkıyönetim kararının alınmasını şansa bırakmak istemiyor ve **Oraj Hava Harekat Planı**'nda **"Vazife"** başlıklı bölümde Yunanistan'la Türkiye arasında gerginliğin çıkartılması için Türk ordusunun Türk uçaklarını düşürmesi gerektiği vurgulanıyordu.

Oraj Hava Harekat Planı nda, "...Türk savaş uçaklarının Yunanistan tarafından engellendiği ve darbe edildiği gündeme getirilecektir. Emirle Ege uçusları sırasında Yunan hava kuvvetlerine ait uçaklar taciz edilecek bir çatışma ortamı oluşturulacaktır. Mümkünse bir uçağımızın Yunan hava kuvvetleri tarafından düşürülmesi sağlanacak, bu gerçek-

leşmediği takdirde yeniden teşkilatlandırılan Özel Filo personelinin bir pilotun uygun zaman ve yerde kolundaki uçağa atış yapmak sureti ile kendi uçağımızın düşürülmesi sağlanacaktır." deniliyor.

Gözleri o kadar dönmüş ki sıkıyönetim ilan etmek için kendi uçaklarını düşürmeyi planlayan bir orduyla karşı karşıyayız. Yunanistan'la çıkan gerginlik ordunun Yunanistan'a vereceği sert yanıtlarla devam edecek, ordunun prestiji yükseltilecek ve Plan'da vurgulandığı gibi "gerginlik Trakya sınırında arttırılacak"tı.

Ordu gösteri planlıyor

Darbe planında iki de gösteri ve yürüyüş planlanıyor. Birisi **Kadıköy**'de diğer **Fatih**'te. **Hava Kuvvetleri**'ne ait uçaklar havada gösteri yaparken Kadıköy'de halkın orduyu selamlayacağı, bu selamlamanın olmama ihtimaline karşı

sivil kıyafetli askeri öğrencilerin sevgi gösterisinde bulunarak "ordusunu seven halk" imajının yaratılacağı öngörülmüyor. Fatih'teki gösteride ise önceden ayarlanan cüppeli, sarıklı, ellerinde yeşil bayraklar taşıyan bir grubun hava müzesini basmaları planlanıyor. Sadece hava müzesine değil, askerler tarafından örgütlenen "şeriatçı" görünümüne insanları hava birliği nizamiyelerine de saldırmak gerçekleştiriliyorlar.

Darbe planında bu bölüm şöyle anlatılıyor: "...tüm hava birlik nizamiyelerine şeriat isteyen gruplar tarafından saldırılar düzenlenecek, mülki amirlerin izinleri beklenmeden olaylara müdahale edilecek... şiddet gösterenlere şiddetle cevap verilecek gerekli durumlarda silah kullanmaktan çekilmeyecektir."

Camiler bombalanacak

Çetin Doğan'ın en önemli figürü olduğu **Balyoz Darbe Planı**'nda **Fatih Camii**'nde Cuma namazı sırasında bomba patlatılması hedefleniyor. Darbe planının **Çarşaf Eylem Planı Vazife** bölümünde, "Darbe için elverişli koşulları oluşturmak amacıyla; İstanbul Fatih Camii'nde Günü Saa-tinde tedhiş faaliyeti icra edilecektir." cümlesi yer alıyor.

Sakal Eylem Planı ise yine aynı gün Cuma namazı sırasında bu kez de **Beyazt Camii**'nde bomba patlatılması amaçlıydı.

Okullarda ajanlar tarafından kamu bombalamalarından hemen sonra cami önlerine yürüyüşler ve gösteriler düzenlenecek, bu gösteriler kayıt altına alınarak şeriatçı bir kalkışmanın başladığı havası oluşturularak, sıkıyönetim ve darbe için adım atılacaktı.

Balyoz darbe planı, dört başı mamur bir plandı. Sosyalistler, bu yüzden, her düzeyde şiddet, kaos ve kan dökülmesini içeren, siyasal demokrasiyi ortadan kaldırmayı amaçlayan darbe planına karşı ses çıkarttılar.

GÖRÜŞ

Hükümet, alkol ve otomobil

"TÜSİAD ve hükümet arasında esen sert rüzgârlar, genel seçime altı ay kala yerini bahar havasına bıraktı."

Tayyip Erdoğan'ın TÜSİAD genel kurul toplantısında 'onur konuğu' olarak yaptığı uzun konuşma iki yanyıla gündeme girdi.

İki diyorum, ama en çok alkol konusunda söyledikleri dikkat çekti. Memleketin en can alıcı meselesi, halkın en yoğun ilgi gösterdiği konu bu ya! Önce Erdoğan'ın, sonra da Bülent Arınç'ın söyledikleri konu oldu.

Şöyle dedi Erdoğan:

"Geçmişte bizim kılık kıyafetimize müdahale edildi, yaşam tarzımıza müdahale edildi, fikirlerimiz dışlandı, aşağılandı, hatta mahkûm edildi, mahpus edildi. Biz, bize yapılanların hiç kimseye yapılmasını savunduğumuz için milletimizin çoğunluğu tarafından iktidara getirildik. Hiç kimsenin yaşam tarzına müdahale etmeyiz, edilmesine de müsaade etmeyiz; bu noktadaki endişeler tamamen yer-sizdir."

Doğru mu söylüyor, takıye mi yapıyor; müsaade eder mi, etmez mi, bilmem. Ama şu dediğinin doğru olduğunu biliyorum: "Yaşam tarzlarına müdahale başlığı altında yürütülen kampanya, açık söylüyorum, geçmişte defalarca yapılmış, tezgâha konmuş, bayat bir kampanyadır."

Bir de, "Biz, bize yapılanların hiç kimseye yapılmasını savunduğumuz için milletimizin çoğunluğu tarafından iktidara getirildik" cümlesinden anlıyorum ki, adam siyasetten anlıyor, halkın çoğunluğunun neyi sorun edip neyi etmediğini anlıyor.

Kılıçdaroğlu'ndan daha iyi anlıyor, CHP'nin bütününden daha iyi anlıyor, ve maalesef solun çoğunluğundan da daha iyi anlıyor.

Siyasetten anladığı şurada belli. Bir yandan halkın kendisini niye seçtiğini biliyor; ama bir yandan da iktidarının nereye dayanması gerektiğini daha da iyi bildiği için, büyük sermayeyle flört etmeyi, onun nabzına göre şerbet vermeyi ihmal etmiyor:

"Şu anda otomotiv sektörü içinde bütün babalar burada. Artık soyadınız gibi bir marka ile şurada biz yerli otomobilimizi üretelim ve dünyaya diyelim ki, bak bu da artık bizim otomobilimiz.' Türkiye'ye ve Türk'e bu yakışır".

"Soyadı" deyip geçmeyelim. Hangi soyadı?

"Geçen akşam Sayın Koç'a dedim, 'Artık soyadınız gibi bir marka ile şurada biz yerli otomobilimizi üretelim.'"

Bir taşla kaç kuş birden vurmuş oldu Erdoğan. Hem büyük sermayeye yem attı, onları düşünen bir hükümet olduğunu gösterdi, hem de dinî değil millî bir bakışa sahip olduğunu kanıtladı.

Dahası, "Yaparsanız, devlet parası da kullanabilirsiniz" diye ima etmiş oldu. Bu ima, hemen arkasından, ima olmaktan çıktı, Sanayi ve Ticaret Bakanı Nihat Ergün "Bunu gerekirse kamu-özel işbirliğiyle yapmalıyız, ama mutlaka kendi markamızı çıkarmalıyız" dedi.

Rahmi Koç daha gerçekçi bir adam olduğunu için "Bu öyle bir konu ki kendi otomobilini yalnız Türkiye'de yapıp muvaffak olmak çok zor" derken, medya hemen "Heheeyt, Türk otomobili dünyayı fethedecek!" havasına girdi.

Ve her zamanki gibi, tüm "muhalefet" için, AKP'nin TÜSİAD partisi olma özelliği ve milliyetçi damarı değil, sahil bölgelerimizin halkına alkol içirip içirmeyeceği konu oldu!

"Tecavüze karşı susma, suç ortak olma!"

Üç yıl önce Fethiye'de yaşanan toplu tecavüz olayının ilk duruşması 26 Ocak tarihinde Fethiye Adliyesi Ağır Ceza Mahkemesi'nde gerçekleşecek.

İçlerinde tanıdığı sekiz kişinin de bulunduğu organize bir grubun tecavüzüne maruz kalan kadın, olayların ardından uzun süre travmaya bağlı hafıza kaybı yaşamıştı. Olaydan aylar sonra yaşadıklarını anlamlandıran kadın, kaç kişiden oluştuğu bilinmeyen gruptan tanıdıkları hakkında suç duyurusunda bulunmuştu.

Adli Tıp'ın travmaya bağlı ağır nevroz hali tespit ettiği olduğu bilirkişi raporu tecavüzü doğrulasa da savcılık, tecavüzcüleri tutuklamak konusunda hiçbir işlem yapmadığı gibi olayları incelemek üzere delil toplama zahmetine de girişmedi.

Savcılık ve yargı, hukuki süreci adeta sekiz tane tecavüzcüyü korumak üzere işletiyor. Tecavüz mağduru kadının, birçok kadın örgütünün de desteğiyle sürdürdüğü üç yıllık mücadelesinin ardından dava açıldı. Ancak kimliği bilinen sekiz kişiden yalnızca 18 yaşın altındaki olan ikisi yargılanıyor. Üstelik geri kalan 6 tecavüz sanığı mahkemeye tanık olarak dinlenmek üzere çağrıldı.

Uzun mücadelenin ardından davamın açılması ilk adımdı. Ancak tecavüzcülerin tamamının kimliği tespit edilmeli ve yargılanmalıdır. Fethiye'de yaşananlar ilk değil. Taciz, tecavüz ve şiddet kadınların her gün yüz yüze olduğu bir gerçeklik. Tecavüz ve cinsel şiddet maalesef bu davayla sona da ermeyecek. Ancak istikrarlı ve tutarlı bir mücadele ile tecavüz mağduru kadınların sessiz kalmaması ve tecavüzcülerin yargılanmasını sağlayabiliriz. Her fırsatta tecavüzcüleri kollayan, koruyan ve aslında tecavüz suçuna ortak olan devlet organları, hukuk sistemi teşhir edilmelidir.

Tecavüz Karşı Kadın İnişiyatı'na kadınlar, 26 Ocak davasına müdahil olmak istediklerini duyurdu. Yapılan basın açıklamasında "biz kadınlar Fethiye'deki toplu tecavüz davasını ve yargı organlarını takibe alarak bu davaya müdahil olmak istiyoruz. Türkiye'nin birçok ilinde bu davaya gidiş için bir hazırlık olduğu gibi, biz İstanbul'daki kadınlar da Çarşamba günü Fethiye'deki toplu tecavüz davasının 18 yaş altı için açılan ilk duruşmasına gidiyoruz. Bu davaya tüm kadınları ve basını davet ediyoruz.

Tecavüze karşı susmak suç ortak olma" denildi. Fethiye Adliyesi Ağır Ceza Mahkemesi 26 Ocak 2011 Saat: 14.30

Portreler

Wolfgang Amadeus Mozart

28 Ocak 1756'da Salzburg'da doğan Mozart bütün zamanların en önemli müzisyenlerinden birisidir. 5 yaşında çeşitli müzik aletlerini çalmaya, çok küçük yaşta ürün vermeye başladı.

1791'de, 35 yaşında öldüğünde ardından çok büyük bir müzik hazinesi bıraktı. Öldüğü yıl 5 konçertonu yanı sıra Siharli Flüt adlı operasını yazmıştı.

Mozart'ın döneminde müzisyenler için iki seçenek vardı. Ya kilisenin hizmetini girilir ve kilisede müzik yapılırdı ya da bir aristokratın hizmetçisi olunur ve onun için müzik yapılırdı.

Mozart her iki yolu da reddetti ve bağımsız müzik yapmayı tercih etti. O dönemde böyle bir şey işitilmemişti.

Mozart'ın bağımsız müzisyen yaşamı sadece 13 yıl sürdü ama yaşamının en verimli dönemiydi.

Kemal Başak

Bilinç mücadele içinde değişir

"partinin görevi, herhangi soyut, akıllıca düzenlenmiş bir taktiği işçi sınıfına empoze etmek değildir. Tam tersine, onların mücadelesinden ve bu mücadeleyi nasıl yürüttüklerinden sürekli olarak öğrenmelidir. Fakat öğrenirken

aktif olmalıdır, bir sonraki devrimci girişimi hazırlamalıdır. Yığınların doğru sınıf içgüdülerinden doğan kendiliğinden buluşlarını devrimci mücadelenin bütünlüğü ile birleştirmeli ve onları bilince çıkarmalıdır".

Çok küçük bir azınlığın toplumun ezici çoğunluğu üzerinde iktidarını sürdürmesi sadece baskıyla mümkün olsaydı, çoğunluk mensupları için hayat belki şimdikinden daha katlanılmaz olurdu, ama egemen sınıf için de bir o kadar riskli olurdu. Düzenin değiştirilmesinin imkansız olduğu, sıradan insanların baskı aygıtlarının gücü karşısında yapacak fazlaca bir şeylerinin bulunmadığı şeklindeki fikirlerle beslenmeyen bir baskı rejiminin uzun süreli iktidarı mümkün olmazdı. Oysa, bu toplumda yaratılan ürün ve hizmetlere el koyarak "geçimini sağlayan" sömürücü azınlık, iktidarının uzun süreli olmasını, emek güçlerini sömürdüğü insanların, işçi sınıfının, üzerindeki fikirsiz hegemonyasına borçlu.

Egemen sınıfın bu fikirleri, bir kısmı gönüllü, bir kısmı satın alınmış kişilerin ellerinin altındaki araçları, ki bu araçlar onlara burjuvazi tarafından tahsis edilmiştir, egemen sınıf lehine kullanmasıyla güç kazanıyor. Okullarda "büyük Türk milletinin etrafının düşmanlarla çevrili bir ülkede yaşadığı" anlatılıyor; camilerde, mücadele eden işçilerin (veya öğrencilerin veya ezilen halkın) "birlik ve beraberliğimize kast eden düşmanların oyununa gelen" küçük bir azınlık olduğu ve bu oyuna gelmemesi vaaz ediliyor; gazete ve televizyonlarda mücadele eden unsurların polislerin kahramanca tutumu sayesinde etkisiz hale getirildiği anlatılıyor.

Sonra bu fikirler işyerinde, evde, komşuda, alışveriş yapılan esnafta, otobüste, hayatın her alanında yeniden üretiliyor. Bu fikirlerin etkisi altındaki işçiler, sermayenin karşısında bir sınıftır, fakat bu sınıfın kendisi için bir sınıf olabilmesi için Marks'ın Felsefenin Sefaleti'nde belirttiği gibi mücadele içinde birleşmesi ve sınıfsal çıkarlarını savunması gerekir.

İşçi sınıfının sermaye sınıfı karşısındaki nesnel konumu itibarıyla bir sınıf olması ile, kendi çıkarlarının farkında olan bir sınıf olması arasında bir fark vardır. Birincisinde sadece ortak çıkarlara sahip bir kitle iken, ikincisinde birleşmiş, kendisini bir sınıf olarak inşa etmiş ve savunduğu çıkar-

lar sınıf çıkarları haline gelmiştir. Bunu, işçi sınıfının kendisi için sınıf olmasını sağlayan şey mücadeledir. İşyerinde işverene karşı sürdürdüğü mücadele sırasında, aynı topraklarda yaşayan herkesin hiç de aynı çıkarlara sahip olmadıklarını, düşman olarak tanımlan insanların aslında hakları için mücadele verdiklerini, kahraman polis ve askerlerin gerçek işçi sınıfı mücadelesini bastırarak için beslenen kişiler olduklarını kavradığı anda "kendisi için sınıf" olmaya başlamıştır. Başlangıçtaki basit ekonomik temelli hak arama mücadelesi, sıradan bir işçiye yüzlerce kitaptan edinmeyeceği bir bilinç kazandırır. İşçi sınıfı, mücadelelerin birleşmesi ile birlikte ekonomik mücadelenin siyasi mücadeleye ile bağını kurar ve siyasi bir özne haline gelir. Salt ekonomik talepler etrafında başlayan grevler, mücadelenin genelleşmesi ile birlikte kitlesel grevlere dönüşebilir ve bu noktada ortaya çıkan bir genel grev artık işçi sınıfının sınıfsal varlığının çok net olarak ortaya çıktığı bir siyasi eylem olacaktır. Şüphesiz grevin örgütlenmesinde yer alan işçi ile greve katılan işçinin bilinç düzeyi aynı değildir, ancak grev deneyimi yaşayan bir işçinin sınıfın çok daha ileri hamlelerine daha fazla duyarlılık göstereceği açıktır.

Sınıf bilincinin gelişimi, işçilerin ne kadar çok "bilgi edindiklerine değil" sınıf mücadelesinin seyrine bağlıdır. Mücadele geliştikçe bilinç düzeyi artacaktır. Ancak bu süreç düz bir çizgi halinde ilerlemez göstermez, sınıf hareketinin gerilemesi işçilerin büyük çoğunluğunun yeniden egemen sınıfın fikirlerinin etkisi altına girmesine yol açar. İşçi sınıfının küçük bir azınlığının bilinci ise, sınıf mücadelesinin yenilmesinden veya gerilemesinden ders çıkartarak, kendisinin ve toplumun kurtuluşunun kapitalizmin ortadan kaldırılması ile mümkün olacağını ve kapitalizmi ortadan kaldırmak için sürdürülecek mücadelelerin siyasi bir örgütlenmenin aracılığıyla yapılması gerektiğini ifade eden düzeydedir. Sınıfın bu ileri kesimini bir araya getiren bir örgütlenme olan devrimci parti, geçmiş mücadelelerin sınıfsal analizi-

ni doğru olarak yapabildiği oranda gündelik mücadelede işçilere yardımcı olur. Bu yardımcı olma durumu, egemen sınıfın hegemonyasına karşı işçi sınıfı bilincinin geliştirilmesi mücadelesine katkı vermektedir, karşı hegemonya kurma mücadelesidir. Ancak, işçi sınıfının kendiliğinden hareketi olmadan, bunun düzeyi, talepleri ve dinamikleri kavranmadan devrimci parti işçi sınıfının bilinçlenmesinde rol oynayamaz. Parti, işçi hareketinin içinde bulunduğu durumu açıklayamayan taktikler, sloganlar ve örgütlenme önerileriyle işçi sınıfına gitmemelidir. Parti ve sınıf arasındaki ilişkide öncelik sınıf mücadelesindedir.

Bu nedenle bilinç, taşınabilecek bir şey değil, teorik bilgi ve bu bilgiye dayalı politik taktikleri taşıyarak katkıda bulunabilecek bir şeydir. İşçiler bu bilinci gündelik mücadeleleri sırasında kendiliğinden edinirler. Ancak Gramsci'nin de vurguladığı gibi, saf bir kendiliğindenlik yoktur, en kendiliğinden hareket içinde bile bilinçli bir liderliğin izi sürülebilir. Sınıf bilinci, işçi sınıfının bütün toplum karşısındaki konumunun farkına varması ve bu farkına varışla birlikte sınıfsal çıkarlarını kavraması ve doğrultuda davranması demektir. Bu süreç Parti'nin de katkısıyla işçi sınıfının yaşaması ve eğitilmesi gereken bir süreçtir. Bu sürecin pratiği, yenilgileri ve kazanımları ile beraber sınıf mücadelesidir.

Lukacs'ın "Lenin" kitabında yazdığı gibi "partinin görevi, herhangi soyut, akıllıca düzenlenmiş bir taktiği işçi sınıfına empoze etmek değildir. Tam tersine, onların mücadelesinden ve bu mücadeleyi nasıl yürüttüklerinden sürekli olarak öğrenmelidir. Fakat öğrenirken aktif olmalıdır, bir sonraki devrimci girişimi hazırlamalıdır. Yığınların doğru sınıf içgüdülerinden doğan kendiliğinden buluşlarını devrimci mücadelenin bütünlüğü ile birleştirmeli ve onları bilince çıkarmalıdır".

Herkesin anayasasını hepimiz yapmak için buluşuyoruz

29 Ocak 2011
Cumartesi
Açılış: 9.30
Leyla Zana,
Tarhan Erdem

Birinci Oturum:
10:00 - 12:30
Anayasa yapım süreci
Sunum:
Ayşen Candaş,
Taha Parla

Kahve Arası:
10:45-11:00

Katılımcıların konuşmaları:
11:00 - 12:30
Moderatör:
Gencay Gürsoy

Yemek arası:
12:30 - 13:30

İkinci Oturum:
13:30- 15:30
Toplumsal grupların anayasal talepleri
Sunum:

Levent Korkut
Konuşmalar:
14:00 - 15:30
Feraî Tınc, Necdet
Okcan, Eriş Bilaloğlu,
Ali Balkız, Yüksel
Selek, Hülya
Gülbahar, Erol Dora,
Robert Koptaş, Döndü
Taka Çınar

Kahve Arası:
15:30- 16:00

Katılımcıların konuşmaları:
16:00 - 18:00
Moderatör:
Erol Katircioğlu

30 Ocak 2011, Pazar
Üçüncü Oturum
10:30 - 12:30

Yeni anayasada güncel tartışmalar
Sunum:
Turgut Tarhanlı
Konuşmalar:
10:30 - 12:30
Kezban Hatemi,
Gültan Kışanak, Faruk
Ünsal, Cengiz Çan-
dar, Yücel Sayman.

Yemek arası:
12:30 - 13:30

Katılımcıların konuşmaları:
13:30 - 15:00
Moderatör:
Fethiye Çetin

Kahve arası:
15:30 - 16:00

Dördüncü Oturum
16:00 - 17:30
Sonuç Bildirgesi
Tartışması
17:30 Kapanış
Adres:
Hill Otel - Taksim

"Öldür diyenler yargılsın!"

4. yılında onbinler gene adalet istedi

19 Ocak 2007'de gazetesi Agos'un önünde arkasından vurulduğunda, Hrant Dink, bu ülkenin 150 yıllık İttihatçı geleneğine karşı mücadele vermekteydi. Türkiye'de devlet geleneğinin tabulaştırdığı en önemli meselelerden biriyle, Ermeni meselesiyle yüzleşmemizi sağlamak için çalışıyordu. Aynı zamanda bir insan hakları aktivistiydi. "İnsan hakları ve onu savunanlar" deyince Türkiye'de aklımıza ne geliyoruz onun da başına o geldi.

Ama bir farkla: Hrant Ermeni olduğu için öldürülmüş ve cenazesini 200 bin kişi "Hepimiz Hrant'ız, Hepimiz Ermeni'yiz!" sloganıyla kaldırmıştı. Üstelik sadece

İstanbul'da değil ülkenin hemen her şehrinde, irili ufaklı gruplar halinde onbinlerce insan da anımlar düzenlemişti. İşte bu, 'öldür diyenler'in hiç beklemediği bir sonuçtu.

Bugün Balyoz ve Kafes darbe planlarından öğreniyoruz ki Hrant'ın da aralarında olduğu çok sayıda insan zaten darbelerin ölüm listeleri arasındaymış.

Devletin memurları olan darbeciler aramızdan pek çok kişiyi öldürmüştür. Eğer Hrant cinayeti bu kadar büyük bir tepki doğurmuş olsaydı ölüm listelerinden başka eksilenler de olacaktı. Bu yüzden "Hrant'ın cenazesi milattır" diyoruz.

Anımlar

4. yılında Hrant anımlarına katılım arttı. Tek başına bu bile değişim isteğinin, kitlelerin cinayet hakkındaki yalanlara inanmadığının, adalet arayışının güçlenerek sürdüğünün göstergesidir. Bu yıl düzenlenen anımlarda göze çarpan bir noktaya değinmekte fayda var.

Ankara'da geçen yıl olduğu gibi bu yıl da 3 ayrı etkinlik düzenlendi.

Diğer ikisinde çeşitli örgüt bayrakları, konuyla alakasız senter "sol" sloganlar öne çıkarken; "Hrant'ın Arkadaşları" imzasıyla düzenlenen anma alabildiğine 'sivil' ve kapsayıcı idi. Diğer iki

anmaya (çok sayıda örgütün imzasıyla yapıldı) katılanların toplamından fazla insanı bir araya getirmesi de bunun göstergesi. Müslümanların da bu anma kortejine katılmaları kapsayıcılığın bir başka göstergesi.

İzmir ve İstanbul'da da Hrant'ın Arkadaşları çağrısıyla düzenlenen anımlar tartışmasız daha büyük kalabalıkları kendisine topladı.

İzmir geçen yıla oranla sayısını üçe katladı. Frankfurt, Berlin, Paris, Sidney gibi şehirlerde de aynı isimle anımlar düzenlendi. Bu da adalet talebini öne çıkarmanın parti bayrağını öne çıkarmaktan çok daha önemli olduğuna delalet. Bu yıl ilk defa Bodrum'da da bir anma yapıldı. Yaklaşık 170 kişinin katılımıyla kısa bir yürüyüş ve bir toplantı düzenlendi. Yine aynı isimle.

Anımlara katılanların sayısının azalacağına artması bir yandan adalet arayışının ne kadar kuvvetli bir duygu olduğunu gösteriyor; öte yandan herhangi bir siyasi partiye/örgüte mal etmeye çalışmadan, en geniş kesimleri bir araya getirmenin önemini vurguluyor.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücadelenin parçasıdır. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur. -Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleştirilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalistler partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlanmalıdır. Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşasına çalışmasına omuz vermemiz çağırıyoruz.

SİSTEMİN İÇİNDEN

Ahmet Yıldırım

★ Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu, İzmir'in Bergama İlçesinde bulunan antik ilıca kenti Allianoi için "Roma döneminden kaldığına göre birkaç yüzyıl daha toprak altında kalmasının bir mahsuru yok" dedi. Bilindiği gibi dünyanın sağlam kalan tek antik ılıcası olarak nitelendirilen Allianoi'nin üzeri kumla örtülmüştü. Antik kent Yordanlı Barajı'nın suları altında kalacak.

★ Türk İşadamları ve Sanayicileri Derneği (TÜSİAD) Genel Kurulu'na onur konuğu olarak katılan Başbakan

Tayyip Erdoğan Kendisini protesto eden öğrenciler için "Dışarıda da yapılan bu gösteriler kimler tarafından yapıldığına baktığımızda Marksist, Leninist bazı ideolojik gruplar. Bunların ne kadarı öğrenicidir, ne kadarı değildir bilemem" dedi. Başbakanın patronların güvenini kazanmak için sarf ettiği bu değerlendirmeye dikkatlerden kaçmadı.

★ CHP'nin eski Parti Meclisi Üyesi Olan Bedri Baykam, CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun "içki

masalarında ülke kurtarmayın" sözleri üzerine "Bu cümle, dün de, bugün de CHP kültürüne uymaz. Atatürk'ün büyük içki sohbet sofraları, bu ülkenin devrimlerine yön vermiş entelektüel kıvılcımlarıyla tanınır. Hiçbir CHP akşam yemeği tabii ki içkisiz olamaz" diyerek parmağını salladı.

★ CHP'nin, Yetmez ama evete saldırıdan sorumlu Grup Başkan Vekili Muharrem İnce Yalova'da "AKP iktidarında CHP'ye nereye gidiyor" paneline katıldı. Vatandaşın bütünlüğü, milletinin bağımsızlığı

tehlikededir, diyen İnce sözlerini "beli plastikten yapılmış, sorgulamayan 12 Eylül referandum sürecinde AKP'ye destek çıktılar, yetmez ama evet dediler. Nerede şimdi bu belki plastikten yapılmış oynak dönekler?" dedi. Gün aşırı "yetmez ama evet" kampanyasının saldırı İnce kampanyayı bazı odaklara hedef gösterse de "Yetmez ama Evet" in yarattığı toplumsal etkiyi iyi okumuş.

ilginç bulduğunuz olayları, sözleri, hikayeleri bize yazın. sosyalistiscigmail.com

dsip.org.tr

ziyaret ediniz

sosyalist işçi

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

★ **Z Yayıncılık ve Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.**
■ Sahibi: Ayşe Demirbilek ■ Sorumlu Yazışmaları Müdürü:
Volkan Tamusta ■ Adres: Nail Bey Sokak, No: 9/15
Kadıköy / İstanbul ■ Baskı: Yön Matbaacılık: Davutpaşa Caddesi,
Güven Sanayi Sitesi, B Blok, Kat: 3, No: 366, Topkapı İstanbul,
Tel: (212) 544 66 34 ■ Yerel süreli yayın, haftada bir yayınlanır
www.sosyalistisci.org

Devrim nasıl bir şeydir?

Devrimin nasıl bir şey olmadığını anlatmak çok kolay. Parti'nin Merkez Komitesi toplantı, kısa bir tartışma sonrasında haftaya Salı günü devrim yapılacağı kararını verir, Salı günü devrim yapılır.

Bu senaryoda, devrim günü sokakta görülen işçilerin hepsi mavi tulumlu, çok kahraman, çok güçlü kuvvetli, çok özverili devrimcilerdir. Hepsisi Stalin Rusya'sının afişlerinden inip sokağa çıkmışlardır adeta.

Ve Salı akşamüzeri devrim tamamdır, Parti iktidardadır, Part Genel Sekreteri ülkenin mutlak hakimidir.

Bu devrim, Stalinist bir düştün ibarettir.

Dünya tarihinde böyle bir devrim yoktur.

Böyle gerçekleşen şeylere devrim değil, darbe denir. O zaman da zaten sokaklarda işçiler değil, askerler olur.

Sovyet devrimi

Bazen, 1917 Ekim Sovyet devriminin böyle gerçekleşmiş olduğu, devrim değil darbe olduğu iddia edilir.

Oysa Ekim, devrimin başlangıcı değil, sonudur. Şubat ayında başlayan devrim, uzun, karmaşık ve hareketli bir süreç sonucunda, istikrarsız bir 'ikili iktidar' döneminin sonrasında, Ekim ayında Sovyet'lerin (yani işçi konseylerinin) iktidarı almasına yol açmıştır.

Şubat ayında devrimin patlak vermesi, herkes gibi Bolşevik Partisi'ni de şaşırtmıştır.

Ekim ayında iktidara Bolşevik Partisi değil, Sovyet'ler gelmiştir. Nitekim, Bolşeviklerin sloganı "Tüm iktidar Sovyetlere" idi, "Tüm iktidar Parti'ye" değil. Ve bu sloganı öne sürdüklerinde, Bolşevikler Sovyet delegeleri arasında azınlıktaydı. Devrim süreci boyunca çoğalan, ama Şubat'ı izleyen aylarda çok küçük olan bir azınlık.

Ya Tunus?

Gerçek devrimler, tarihteki bütün devrimler, Tunus'taki devrim gibi başlar.

Kimse karar veya emir filan vermez; kimse genç bir adamın kendini yakmasının 23 yıllık bir diktatörlüğün yıkılmasına yol açacağını tahmin bile edemez.

Kitlelerin sokaklara dökülmesini sağlayan o "Yetti artı!" anının ne zaman, nasıl geleceğini kimse bilemez.

Ve o kitlelerin %99'u tek bir amaçla dökülmüştür sokaklara: Diktatörden kurtulmak. Bunun ötesinde ortak bir amaç yoktur.

Diktatör devrildikten sonra sosyalizme doğru adım atmak, işçi sınıfının iktidarını kurmak, üretim araçlarının kamulaştırılması gibi amaçlar sadece sosyalistlerin kafasında vardır; sosyalistler de kitlelerin içinde çok küçük bir azınlığı oluşturur.

Çok büyük çoğunluk, sokaklara döküldüğü ana kadar, diktatörden nefret etmek dışında belki de hiç siyaset düşünmemiştir. Nasıl bir toplum istediği konusunda, özgür olma isteği dışında belki de hiç kafa yormamıştır. Yol gösterici olarak Marx'ı veya Lenin'i değil, diktatöre zaman zaman kafa tutmuş ama kendisi de çok muhafazakar olan bir adamı düşünüyordur.

Kısacası, kitlelerin çok büyük çoğunluğu bu tür sorunları, ne yapmak ve nasıl ilerlemek gerektiğini ancak sokaklara döküldükten sonra, diktatör devrildikten sonra düşünmeye başlar. Ve her kafadan bir ses çıkar.

Daha dün kadar diktatöre kuzu kuzu boyun eğen insanlar, bir anda komünist oluvermez. Birileri diktatörün yerine yeni bir cumhurbaşkanı gelmesini yeterli bulur. Kimileri bulmaz, yepyeni bir hükümet kurulmasını ister. Kimileri daha da ileri talepler ileri sürer. Ve devrim sürecinde her gösteride, her işyerinde, her kahvede hiç durmadan hep bunlar tartışılır. Hangi görüşün daha büyük kalabalıkları etkileyeceğinin, devrimin ne yönde devam edeceğinin hiçbir garantisizdir.

Partinin işlevi

Örgütlü bir sosyalist partinin işlevi tam da bu noktadadır. Her kafadan bir ses çıkar ve bin bir türlü fikir ortaya atılırken, sosyalistler biraz daha iyi bir cumhurbaşkanıyla yetinmemek gerektiğini, örgütlü davranmak gerektiğini, kitlelerin kendi temsilcilerini iktidara taşıması gerektiğini anlatır, taktikler, yöntemler önerir.

Bu anlattıklarına yeterince taraftar bulurlarsa, devrim süreci ilerler.

Bulamazlarsa, egemen sınıfın dayatmaya çalıştığı kişi ve hükümetlerden biri, eninde sonunda, belki kitleler tarafından ve eve çekilmeye başladığında, kabul görür, devrim sınırlı kazanımlarla sona erer.

Ermemesini sağlamanın yolu, devrim öncesinde kitle-selleşmeye başlamış, kalabalıkların güvenini kazanmış bir devrimci partinin yaratılmasıdır.

Tunus devrimi Halk ayaklandı diktatörlük yıkıldı

Ortadoğu'yu sarsıyor

İran Devrimi'nden bu yana Ortadoğu'da ilk defa halk ayaklanması sonucunda bir rejim devrildi.

Ayaklanan halk bir aydan kısa zamanda bütün baskılara rağmen 23 yıllık diktatörlüğü yıktı.

Bin Ali ülke dışına kaçtı. Şimdi Bin Ali'nin eski adamları yeni bir hükümet kurmak istiyorlar ama halk bunları da istemiyor. Tunus'ta gösteriler sürüyor, halk direnmeye devam ediyor.

Tunus'ta ki ayaklanma önemli derslerle dolu. Öncelikle ayaklanmanın sonucu.

Üniversite mezunu bir genç kendisini yaktı, Gösteriler başladı. Polis büyük bir şiddetle gösterilere saldırdı. Gösteriler ayaklanmaya dönüştü.

17 Aralık'ta başlayan gösteriler 14 Ocak'ta, yani bir ay dolmadan 23 yıllık diktatörün ülke dışına kaçması ile sonuçlandı.

Tunus'ta yaşanan bir devrim mi değil mi? Şimdi sol çevrelerde bu tartışılıyor. Tunus ayaklanmasını devrim benzetemeyenler bin dereden su getiriyorlar. Ama onlar ne derse desin Tunus'ta bir devrim yaşanıyor. Üstelik süreç daha bitmedi. Devrim bir an değil, bir süreçtir.

Tunus'ta 17 Aralık'ta başlayarak hala sürmekte olan süreç bir halk ayaklanmasıdır ve bu ayaklanma bir diktatörlüğün yıkılmasına ne-den olmuştur.

Şimdi eski rejimin yöneticilerinin bir kısmı eski rejimin tüm kötülüklerini kaçan diktatör Bin Ali'nin üzerine yıkıp kendilerini aklamaya çalışıyorlar ama sokaktaki Tunuslular bunu kabul etmiyorlar.

Eski meclis başkanı geçici başkan ilan edildi, o da eski başbakanı yeni başbakan olarak atadı. Yani diktatörün kendisi hariç her şeyin eskisi gibi sürmesini sağlamaya çalışıyorlar. Ordu ise sokakta düzeni sağlamaya çalışıyor, yani ayaklanmayı basturmaya çalışıyor.

Bütün devrimlerde bu senaryo bir süre işyerinde yaşanır. Eski düzenin kimi unsurları yeni bir düzenin kurulmasını engelleye-

bilmek için harekete geçmeler. Eğer devrimi gerçekleştiren aşağıdan hareket güçlüyse, örgütlü-se, kısacası işçi ve emekçilerin mücadelesi ve etkili bir örgütlenmesi varsa devrim gelişir, yok eğer aşağıdan hareketin örgütlenmesi zayıfsa o takdirde devrim yenilir ve iktidara gene egemen sınıfın eline düşer.

Tunus'ta işçi ve emekçilerin örgütlenme düzeyleri düşük. 23 yıllık Bin Ali diktatörlüğü ve ondan önce de Habib Burgiba diktatörlüğü halk yığınlarının örgütlenmesine olanak tanımadı.

17 Aralıkta başlayan süreç aşağıdan hareketin örgütlenmesine henüz yol açmadı.

Bazıları Tunus'ta mücadelenin orta sınıf tarafından verildiğini düşünüyor. Bu da tam doğru değil. Orta sınıf diye adlandırılan aslında yeni işçi sınıfı, devlet memurları, profesyonel mesleklerle sahip katmanlar. Bu arada ayaklanma boyunca devlet, polis, gizli servisler ve ordu işçi bölgelerinde büyük bir terör estirdi. Ayrıca Tunus Genel İşçi Sendikası rejimin örgütlenmesi olmasına rağmen

ayaklanma sırasında saf değiştirdi ve birçok önemli gösterinin düzenlenmesini sağladı. Diktatörlüğü yıkan güç emekçilerin gücüdür.

Bütün büyük yığın hareketlerinde olduğu gibi Tunus'ta da ayaklanma kimsenin öngörmediği bir biçimde ve kimsenin beklemediği bir zamanda ve biçimde başladı. Ne yazık ki hareketin gelişmesi boyunca bu hareketin müdahale eden, yönlendiren bir örgütlenme yoktu ve oluşmadı. Tunus devriminin zaafı yani hareketin kendiliğinden başlaması değil, harekete müdahale edecek bir örgütlenmenin ortada olmaması ya da oluşmamasıdır.

Ortadoğu Tunus'a bakıyor

Tunus Devrimi bütün Ortadoğu'yu etkiliyor. Şimdi bütün Ortadoğu ülkelerinin diktatörleri, kralları ve emirleri korku içinde. Hareketin kendi ülkelerine sıçramasından korkuyorlar. Çünkü bütün Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde diktatörlükler, krallıklar var.

Egemenler korkmakta haklı. Çünkü Ortadoğu halklarında Tunus'a bakıyor. Oradan örnek alıyor,scsaretleniyor. O kadar ki bir çok ülkede gençler kendilerini yakıyorlar. Cezayir'de, Libya'da, Fas'ta, Ürdün'de gösteriler var. Yakında bu gösteriler yayılabilir. Yakında bir başka ülkede daha diktatörlük yıkılabilir.

Tunus ekonomisi fena durumda değil ama demokrasi yoktu ve ekonomi sadece egemenler için iyiydi., emekçiler için değil.